Andrzej Aleksy, imię zakonne Aleksy od Matki Bożej Ożga

nauczyciel
guwerner, podróżnik, uczeń, kaznodzieja, pijar
Ur. 22.11.1712, Iłża
Zm. 23.1.1771, Warszawa

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Do pijarów wstąpił w 1727 roku.

Etapy kariery dot. edukacji

Był nauczycielem niższych klas w kolegiach pijarskich w Rzeszowie, Podolińcu, Łowiczu i Warszawie.

Odbył zagraniczne studia w Rzymie w latach 1743-1746. Po powrocie nauczał w warszawskim Collegium Nobilium. W latach 1758-1759 był kaznodzieją w Warszawie.

Należał do pijarskiej elity intelektualnej utrzymującej intensywny kontakt z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. W kraju cieszył się opinią doświadczonego guwernera wśród przedstawicieli polskiej magnaterii. Trzykrotnie był powoływany na stanowisko wychowawcy i nauczyciela w trakcie zagranicznych wojaży edukacyjnych synów polskich magnatów. Po raz pierwszy opiekował się za granicą Marcinem Lubomirskim (1751). Następnie został zatrudniony w analogicznym charakterze jako guwerner starosty warszawskiego Alojzego Fryderyka Bruhla (1753), syna saskiego ministra króla Augusta III, któremu towarzyszył podczas studiów i nauki w Saksonii (Drezno, Lipsk), Holandii (Lejda), Francji oraz Anglii. Po raz trzeci został wyznaczony na opiekuna młodego magnata przez Michała Józefa Rzewuskiego. Nadzorował wówczas naukę i wychowanie jego syna Kazimierza podczas zagranicznej podróży edukacyjnej we Francji i w Holandii (1766-1768).

Piastował ważne urzędy zakonne, będąc prokuratorem domu zakonnego we Lwowie (1760-1762), a później prowincjałem (do 1765). Pod koniec życia został rektorem zakonnym w Warszawie.

Fakty z życia osobistego

Pochodził z ziem ruskich, określany mianem "gente Ruthenus, natione Polonus".

Żył w XVIII wieku.

Bibliografia

Podmiotowa

1. *Historia Domus Varsaviensis Scholarum Piarum*, oprac. L. Chmaj, Wrocław, 1959.

Przedmiotowa

1. *Bibliografia literatury polskiej „Nowy Korbut”, t. 5*, Warszawa, 1967.